

men ikke just at lade den bortfalde, idet jeg antager, at det kunde have sin Nytte, dersom den fik en saadan Affattelse, at derved maaskee Retsfagen kunde falde bort. Svad endelig den fjerde Indstilling angaaer, har denne Mand den mærkelige Sjæbne, at alle Folk interessere sig ganske overordentlig for ham, men at Ingen gjør Noget for ham. Det har end ikke for denne Mand's Bedkommende været muligt at opnaae Krigsministeriets Samtykke til, at hans Bygning blev henstaaende efter den 1ste Mai 1870. Jeg har ikke for nylig passeret den Sdelæggelses Vederstyggelighed, som den høitæredede fratraadte Krigsminister har foranlediget langs med nogle af Veiene udenfor Voldene, og veed altsaa ikke, om denne Bygning er flyttet tilligemed de andre, eller om den staaer der endnu, men ialfald er det vist, at den Sikkerhed, som man ønskede, at der skulde gives, for at Spørgsmaalet kunde henstaae aabent, indtil Folkethinget havde fattet sin Beslutning, ikke er bleven given. Nu haaber jeg, at den varme anbefaling, som denne Mand har faaet baade af den fratraadte og den tiltraadte Krigsminister, virkelig maa komme ham til Nytte, og navnlig at man vil, naar man tager Hensyn til hans Andragende, i Virkeligheden give ham Tilladelse til at flytte sit Huus, saaledes at det kan blive staaende der, hvor han flytter det hen, og at man ikke vil give ham Tilladelse til at flytte det paa det Billaar, at han, inden en vis Frist, s. Ex. i 1875 eller hvad anden Tid man nu vil nævne, skal rive det ned igjen, thi i saa Fald er han kun maadelig hjulpen. — Det ærede Medlem for Helsingør sluttede med at udtale sin „Glæde“ over, at der af de mange og stærke Angreb paa hans Afseer ved Gjennemførelsen af denne Lov var blevet saa overordentligt lidt tilbage, som denne forresten „voluminøse“ Betænkning fremviser, og at selv det Lidet, der er blevet tilbage, var af en saa let eller løs Bestaaenhed, som det var. Nu maa jeg sige, at Glæde i saa Fald indvirker paa en mærkelig Maade paa det ærede Medlem, det var just ikke muligt af hans Udtryksmaade og hele Opførelsen at opfatte, at det var Glæde, han var bejlet af, snarere kunde man maaskee finde, at det var en an-

den Stening, der laa paa Bunden af hans hele Udtalelsesmaade; jeg idetmindste vilde sætte Præis paa, naar jeg var glad, at kunne vise det paa en mere sympatetisk Maade, end det ærede Medlem formaadede. Men da han har været saa god at udtale sin Glæde, tør jeg maaskee ogsaa udtale min. Jeg vil udtale min Glæde over, at jeg har havt Leilighed til at gennemgaae denne Sag, om end med Beklagelse over de sparsomme Oplysninger, der have været os givne, saa dog i al Fald med et ganske andet Materiale, end det var muligt at have for Nogen den 22de September 1869, — Valgdagen —, førend Contracten med Kjøbenhavns Commune var underkrevet, førend den allerunderdanigste Indberetning til Kongen var afgiven, og førend denne grønne Fremstilling var affattet; det er ganske vist, at jeg nu om enkelte Punkter af denne Sag har faaet en Rundskab, der er væsentlig forskjellig fra den, jeg tidligere havde. Men ligesaa vist er det, at jeg netop under den videre Drøftelse af denne Sag har gjort mig al mulig Umage for at see bort fra Alt, hvad der kunde være en personlig eller individuel Opfattelse, og paa ethvert Punkt at komme til det Resultat, som efter min omhyggeligste Prøvelse af det foreliggende Materiale maatte siges at være stemmende med Sandhed og Billighed, og har jeg i den Henseende vist et Maadehold, som har kunnet foraaafage det ærede Medlem for Helsingør nogen Glæde, saa er det mig dobbelt kjært at have kunnet lægge denne Egenkab for Dagen. Men min Glæde knytter sig dog ikke alene dertil, den knytter sig ogsaa dertil, at denne Sags videre Gjennemførelse har forladt det ærede Medlems Hænder, thi ligesaa meget jeg beklager, at den almindeligste Ledelse af vort Lands Forsværsvesen skal savne den Indsigt, Dygtighed og Energi, som det ærede Medlem har udfoldet, ligesaameget skylder jeg Oprigtigheden og Sandheden at udtale, at denne Side af det ærede Medlems ministerielle Virksomhed ikke har været heldig. Jeg bestrider ikke, at det ærede Medlem som Minister har i denne Sag som i andre Sager gjort, hvad han ansaae for at være rigtig, og jeg angriber paa ingenomhelst Maade den Tendents, i hvilken han har ar-